

Ata Mäneli -4/ romanyň dowamy

Category: Kitapcy,Romanlar,Sözler

написано kitapcy | 23 января, 2025

Ata Mäneli -4/ romanyň dowamy * * *

Atä Mäneli ýüreginiň, göwnüniň gysylan çaglary çölüň sahabatly gollaryny, belent depelerini küýseýärdi. Oňa rumda goş ýazdyrdanam şu islegdi. Köz kimin läleler, reýhan güller, kä gökje, käbişen otlaryň müşk ysy onuň nepesini durlaýardy. Ýumşak howa, sergin şemal Atany, gör, näçe gezek gazaply pikirlerden saplapdy. Depeden-depä dyrmışyp, çöl baryny söküp ýörkä, damarlarynyň ýumşap, janynyň aram tapýandygyny lezzet bilen duýdy. Şeýle pursatlarda ol arkasyna agdarylyp, urnup ýatan pyşdylyňam deňinden geçmezdi. Barypony eline alardy. Ýaltanman otuň sonar ýerini gözlärdi, tapardy...

Pyşdyl gök ota siňip gidende, Ata Mäneli kanagatly ýylgyrardy. Bu oňat nyşandy. Göwni päkligiň nyşanydy.

Bu gün welin... Çöl Mäneliniň gözlerini özüne örklemedi. Ony ezýetli oý-pikirdenem saplamady. Ýogsam çölüň şypasy häli-häzir egsilmändi. Sapasam ýeterlikdi. Ata olaryň hiç birini duýanokdy. Gije gören düýsi onuň ýüregini lerezana salyp durdy. ...Ata obasyna at derini sowatman geldi. Öýlerine golaý baranda atdan düşdi. Bedewiň jylawundan Tutup, gapdallap ýöredi. Goýun dersiniň ýiti ysy burnuna urdy. Gandymyň Sakardoruň bahasyndan alan mallary bösgäne meňzeýär, agyl giňäpdır. Onuň içindäki ders-gemre galňapdyr. Ýone, ejesi görnenok-la? Görgüli irtiňirlerden mal ýatagyń syrardy. Ata tamdyra tarap nazar aýlady. Ejesinigörmedi. Sakardoruň ýatagyńa ser saldy. Sakga daýandy...

Ata Mänelini gorkuzmak kyndy, Ol heniz huşunda-da, düýşünde-de tisginmändi. Häzir welin... Sakardoruň ýumrulan ahyryny göreňde onuň depesinden ýeke- daban inderilen dek boldy. Elendi. Gözi garaňkyrady. Maňlaýyny sowuk der basdy. Ol: «Kakam Sakardoruň ahyryny apalap saklar» diýip umyt etmeýärdi. Ejesinden welin umydygärdi. Bedewiň gazygynda-ahyrynda Atanyň yhlasy, buýsançly ýüreginiň howry bar ahyryn! Heý, ene-de bir oglunyň mähri siňen zady harlarmy? Ene perzendiniň basyp giden yzynam

goraklar.

Ýaş ýigidiň ýüregine howul düşdi. Ejesiniňbaşy ýassya yetendir. Pahyr, galyp bilmän, gury ten bolup ýatandyr. Ol muňa şübhelenmedi. Diri aýralyk damardan guradar. Görgüli: «Oglum bu gün gara berer, erte dolanar» diýip, gözünü ýola dikendir. Aý aýlanyp, ýyl dolanansoň, enä teselli beren umyt uçgunlary öçendir. Indem ýanyny ýere berendir. Şeýledir. Bolmasa ol Sakardoruň toýnagynyň sesini eşidenden ylgap çykardy. «Balam, geldiňmi? Ejeň didaryny görmäge geläýdiňmi?» diýip topulardy.

Ata Mäneli öye kürsäp girdi. Ejesini görmedи, Onuň dyzyndan ysgyn gaçdy. Ojagyň başında çökdi. Öyüň içine gözünü aylady... Bu öýde pelegiň çarhy togtaýdymyka? Artan-üýtgän zat ýok. Şol köneje keçeler. Hemmesiniň gyra garasy solan, gülleri tüydülen. İki sany haly çuwal. Ine, tärimiň bar zynaty-bezegi. Olaram şu pany dünýä dek köne. Hanha-da, Atanyň moýly käsesi. Ol ondan çay içipdi. Gowurdak atynan pillesem bolupdy. Demir sandygam, gyrasy gädilen tabaklaram öňki-öňki ýerinde. Düýe ýüňünden gaplanan bir oýnam ýorgan. Olarda Atanyň teniniň ýylisy saklandymyka? Üýtgän-özgeren zad-a ýok. Öyüň uklaryna ýelmeşen gurum, olaryň ýanyk ysy... Bularda-da artan-kemelen zat ýok. Hamana, Atanyň bu öýden çykyp gidenine iki ýyl geçmedik ýaly.

Indi seredip otursa, Ata bu öýde, her halam bolsa, bagtyýar eken. Sakardora guwanardы. Ejesiniň mährine çoýunardы. Seýregem bolsa hezil edip gülerdi. Käte aw etinden çekdirme-de bugarardы. Ejesiniň mele-myssyk nanyndan doýanda billenerdi. Huruş küýsemezdi. Ol günler öz mazasy bilen ömürlik geçip gidäýdimikä? Pelek gyňyrdyr öz-ä!

Doýduk gapydangeldi. Onuňgoltugynda gury jagrama bardy. Gyz agasyny görüp ýylgyrmady. Oňa sözem gatmadı. Sowuk görevleri bilen igendi. «Sen bizi unutdyň, Bir at diýip, ejemden geçdiň» diýdi.

Ata ýaýdançly gepledı:

– Doýduk, ejem hany? Bir ýana gitdimi?

Gyz dymdy. Hasrat bilen dymdy, Onuň horja ýaňagyndan bir damja ýaş syrykdy-da, ojagyň külüne siňip gitdi. Şol pursatda-da

aýylganç bir ses Mäneliniň depe saçyny üýşürdi.

– Aýu, aýallar-u-u! Meň zarymy eşideweriň-u-u-u. Gaýratly ogul dogurmaň-u. Laçyn dogurmaň-u, aýallar-a-a. Söýüp, mährinden ganmankaň uçar gider-u-u.

Hurma asmanda gaýyp, uçup ýören ýalydy, Onuň sesi bir görseň, Atanyň edil alnynda, bir görseňem alysda ýan berýärdi. Kä ýerden, kä asmandan eşidilýärdi.

Ata Mäneli çar tarapa ylgady. Ýkyldy, Hasanaklap galdy. Ýene ylgady. Emma ses ýetdirmedi, Oýa indi daglara düşdi. Şondan soň älem-jahan hasratly heňe gaplandy gitdi.

– Laçynymy uçurdym-u-u-u, laçynymy uçurdym-u-u-u...

Ata Mäneli birbada näderini bilmedi. Aýak çekdi. Yüzünü ses gelýän tarapa öwürdi-de, gygyrdy:

– Eje-e-e! Men geld-i-i-m...

Ata öz sesine oýandy.

Beýle-de bir elhenç düýş bolar eken. Ýkyylan ahyr. Ejesiniň gaýyp bolmagy, onuň hasratly zary... Bular nämäniň alamatyka?

Ýaş ýigit düýşünü ýorjak bolup azara galmadı. Ur-tut geýindi. Ol Mänä tarap atlanmakçydy.

Kimdir biri igençli seslenen ýaly boldy:

– Tal çaykansa, şemaldan. Ykbal çaykansa, bikemallykdan.

Mäneli göteren ädimini yzyna aldy. Lampa aşak oturdy. Ses ýene ýanlandy:

– Sabryň yzy salamat, sabrysyz kişi – melamat.

Sabryszyň melamat boljag-a ikuçly däl.

Ata dogduk obasyna barsa, onuň öňünden çykan bolmazmyka?

Perman baýyň kowmuna düşen ýara köneläýdimikä? Könelen däldir.

Namys ýarasý könelmeýär. Ganjarýar, durýar. Olar Mäneliniň ata-enesine azar bermediler. Goja kişileri bigünä saýdylar.

Ata bärden barsa, köräp duran namys ody täzeden tutAŞar.

Permanlar ýaraga ýapyşarlar. Ýapyşmasalar olary bigaýrat saýanlar tapylar. Olar sürünseler, Ata-da mauzere ýapyşar.

Gülle çawar. Ýene gan, ýene pida. Duşmançylyk täzelener...

Ata Mäneli birhowa ejirli oýlandy. Soňra egnindäki mauzeri sypyrdy. Duşmançylyk täzelanjek bolsa, duşuşygyň mazasy bolmaz. Oba ýene ýas çöker. Beýle duşuşyga Atanyň ejesi begenmez. Gaýta gyýylar. Mäneli muny ýüregi bilen syzdy.

Howlukmazlygy akyl saýdy. Häzir ol ejesine dogaý salam ýollar.
Başynyň dikdigini eşitse, ene perzendini gören ýaly bolar.
Ata Mäneliniň ýüregine batyp duran daş erän ýaly boldy. Ol
ilkinji gezek soňuny saýypdy. Öz höwesini-islegini owsarlapdy.
Il bähbidini arap owsarlapdy.
Ata Mäneli hak ýoluna düşäýdimikä?

* * *

Jumady-el-owwal-dört tirkeşigiň üçünji aýy ortadan agdy. Ýazyň
howasy, hamana, juwanlykdan arany açan adam ýaly, durguşdy.
Lemmer-lemmer bulutlar gözden uçdy. Asman indi gije-de,
gündizem açykdy, durudy. Kuýaşyň howry pursat saýyn artdy.
Toprakdan nem göterildi. Ýap-ýaňy bahar çabgasyna ýuwlan
daragylaryçaň basdy.

Meýdanyň maýsa-sonaram tomsuň ýyly demini golaýdan duýdy:
olaryň ýüzi gaýtdy. Akaba suwdan ganan ýorunja gülledi. Ir
säherde ol bal garnawly ysy töwerege ýaýratdy. Terje güllerde
bal arylary perwaz urdy. Murgap derýasy bahar daşgynyndan soň
köşeşdi. Akymy-bady haýallansoň, derýa argyn görünüärdi.

Adamlar... Tomsuň alkymlap gelmegi bilen olaryň ata-baba gelýän
ýörelgesi üýtgemändi. Jan bar ýerinde, şatlygam bardy,
hasratam. Bagty çüwen rowaç tapýar, arşa galýar. Kimiň etegine
ot düşse, şolam ýanýar. Kesel aşdan başlanýar, dawa
garyndaşdan turýar...

Günler yzly-yzyna geçip durdy. Dursun rahatlanyp bilmeyärdi.
Zenan agyr-agyr ahwalatlary gözünüň öňüne getirýärdi. Köp-köp
zada kaýyldy. Durdy üstüne aýal alsa-da, ol aglamaz-eňremez.
Aýy kysmata är kimin döz geler. Goşa pudagy synmasa bolýar.
Baş dilegi şol. Ýöne zenan gorkýardy. Käte körüň zyňan daşy
baryp, keliň başyny ganadaýýar.

Soňky döwürde alasarmyk bir duýgy Dursunyň ýüregine ýapyşdy.
Edil ojakdan göterlen uçgun kimin ýapyşdy. Uçgunyň gün-günden
howry artýardy. Dursun gojugyň Hallygözel bilen şol ir-ertirki
duşusygyny birden ýatlanyny duýman galýardy...

Dursun derýanyň güzerinden indi. Şemala pasyrdaýan köýnegini
bir eli bilen tutup, boş eli bilen bedrelerini doldurdy. Agras
yranjyrap ýapyýokaryk dyrmaşdy. Zenan suwly bedreleriň

agramyna öňe egilýärdi. Şonda onuň birneme ýaýran ýagyrnysy mazaly küýkerýärdi. Boýnundaky, alkymyndaky ýygyrtlar gurelyär, ýognaýar. Dem almasy ädim saýyn ýygjamlaşýar. Zenan kenardan känbir saýlanman aýak çekdi. Ol nepesini dürsemekçidi.

Gojuk şol gün giç örüpdi. Olam, ýöne ýere däldi. Hataryň ugry adam-garadan sabaşansoň, Hallygözeliň gapysyndan garamakçydy. Hallygözel şol ýakymsyz duşuşykdan soň ätiýaçlydy, känbir obadan arany açmaýardy. Ýagdaýyny tapsa, ekin üstüne-de ýeke gidenokdy.

Durdynyň gökdäki dilegi ýerde gowuşdy: Hallygözel daşky bosagada bir zada güýmenip otyrdy. Gojugyň süňni guş ýaly ýeňledi. Duýdansyz möwç alan hyjuw-duýgy ony öz tolkunyna dolap aldy-da, täze ryswaçylyga tarap alyp gitdi.

Dursun gojugyň jahyl dek bezemendigini saýgardy. Onuň Hallygözeliň gabat garşysynda aýak çekendigini, gelne siňnin-siňnin seredendigini gördü. An-ha, Hallygözel pasyrdap (ara açyk bolansoň, onuň siltenjiräp turandygyny saýgarmandy) galdy, saýhally basyp kepbesine girip gitdi.

– Gojug-a täze gelni synlaýar-ow. – Dursun höwesli pyşyrdady.
– Don-u, gelin, täze bolsa parhy ýok, ula-kiçä syn bolýar-da.
– Ol hoşallyk bilen dem aldy. – Hernä, Mergen gelinden bagtly eken. Hallygözel asyllı maşgala. Görelde görüpdir. Görkörmeginde-de kemi-kösi ýok. Alny-bagty açyk bolsun-da hernä.
Dursun suwly bedreleri ýeňil göterdi...

Zenan şol gören ahwalatyny gaýdyp ýatlamandy. Ol onuň ýadynandanam çykaňkyrlapdy. Ýone Dursunyň kalbyna şüphe dolaly bări, ir-ertirkı duşuşyk ýowuz mana eýe bolup barýardy.

– Toba estagpyrylla. – Dursun öýünde, ojagyň başında oturyşyna şol duşuşygy huşundan geçirdi. – Men päli azanyň ýaman niýetini ýagşa ýorup ýörsem nätjek. Gojuk gelniň işe gaýymlygyna guwanýandır öýtdüm. Ol bolsa ýaraşykly syna gözünü diken eken. Akmak, azgyn diýerler saňa. Ýaş, owadan teniň gadyryny biljegem senmi? – Zenan ýuwdundy.– Beýle-de bir keýpbazlyk bolar eken. Eý, Hudaý jan Durda-ha bir erkek kişi. Hallygözele näme gerek diýsen-e. Namys, utanç-háya. Äriň mertebesi, güler ýüzi. Dogan-garyndaşyň ady-abraýy. Bularyň

üstünden ätläýmek... Başartjak zatmy? Ätläýeňde nämäniň hatyrasyna ätlejek? Iner kimin äri bar. Üstüne öý dikildi. Ojakly boldy. Abraýly, döwletli hatara goşuldy. Beýle bagtyň yüzüne gara çekmek, ataň ýaly adamyň höwesini paýlaşmak... Ärem-ä ýaňyrak gelip gitdi. Ýüregine sowuk suw urmadymyka, lolyň. Dursun pikir ede-edede ýoruldy. Ol eline pilini, ýüpüni aldy-da, baga tarap gitdi.

Howa petişdi. Asman gümmezi bagyň depesinde doňup durdy. Özem, hamana, aşak çöken, peselen ýaly, garry erikleriň şahalaryna degäýjek bolýar.

Zenan howpurgady. Bulanan, aşak çöken asmanonda hoş duýgy döretmedi. Ol gaýdyp gögüni garamady. Bagyň aşak çetindäki ýaş nahallaryň hataryna baryp aýak çekdi.

Haşal ot hüwläp galypdyr. Olaryň kölegesinde saýalabermeli. Sanlyja günde ot nahalyň janyна dalaş gurar: yzgary sokga sorar, ýeri demir ýaly gatadar. Ana, onsoň nahal demligi gysylan çaga dek boglup, saralyp oturandyr.

Dursun ilki gabat gelen nahalyň düýbüne çökdi. Pil bilen ösgün çagyry gyrçap başlady. Birbada onuň dünýäsi giňedi. Zenan ýiti pili ýere birsydyrgyn sünjüp oturyşyna, ejirli pikirlerden kem-kemden ara açdy. Ol gyrçan çagyrlaryny isrip edenokdy. Saýhallap, kölegeräk ýerde basyp goýýardy. Soňra her daýym bilini ýazýardy. Otdan saplan nahalynyň düýbünü agdaryp, ýumşadýardy,

Şäher tarapdan şemal öwüsdi. Dursun ýagyrnysynda ýakymlyja sowuklyk duýdy: ol derläpdi. Emma saýa çekilmäge, deriňi gaýtarmaga wagt ýokdy. Basym ekin üstüne gidenler gaýdyp gelerler. Olar gelmänkäler, çay-naharyň ugruna çykmalady.

Dursun ýigan otlaryny arkasyna aldy-da, öýünegaýtdy.

Zenan öýüň deňine gelende doňup galdy. Uýat işde tutulan dek goram-gowşak boldy. Arkasyndaky ot syrygyp düşdi. Aňmady. Ýuzi laplap gyzdy. Dodaklary kepeli. Kineden, namysdan ýaňa bokurdagy doldy. Ol ysgyn-deramatdan gaçan göwresini zordan ojagynyňbaşyna atdy.

Dursun bary-ýogy sanlyja ädim ädipdi. Emma ol kötel ýol külterläne meňzeýärde. Daljygyp dem alýardy. Ýüregi bolsa... Ýürek ýarylaýsam diýýärde. Bu, geňem däldi. Dursunyň gören

ahwataly onuň ýüregine sygarden uludy: Durdy Hallygözeliň tamkepbesine girip barýardy.

Dursun dura-baralı ölçli pyşyrdap başlady. Gargyndy. Kime? Elbetde, Hallygözele. Şol ganjyk guýruk bulamadyk bolsa, Durdy haram keýpe huşuny aldyrmazdy. Bedasyl kemçin hile gurandyr. Dursunyň döwletli ojagyny görübilen däldir. Gojugam erkek eşek-dä! Abraýdan düşerin, ryswa bolaryn diýyän däldir. Töwerekde gözüň, tamda gulagyň bardygy, köpdüğü huşundan uçandyr. Haram keýpem batyl bolarmyş. Akyl-huşa badak atarmyş. Dursun oturan ýerinden Hallygözele hemle urdy:

– Dur bakaly, kemçin. Terje bedeniň güjeňläp, Gojugyň akyl-huşuny gün edensiň welin... bal gününe batmarsyň. Durdyň gujagyna özüňi oklan gününe nälet okap geçersiň. Öz tutaşdyran oduňa çürşersiň. Sözüm sözdür, ähdim ähtdir, heley.

Kimdir biri Dursunyň synyndan çekýän dek boldy. Gabahat işe Durdynyň özi baş goşan bolaýmasyn? Gelniň ýanynda äri-penasy ýok. Gojuklary arka tutunyp oturan ýeke ýigidiňnaçary. Gaýyn ata ornunda daşyny dolamaly adam sürünce, ol aljyrar,gorkar. Beýle masgaraçylygy diline alyp bilmez.

Bu pikir kellesine gelende, Dursun böwrüni diňledi. Onuň gulagynda bolsa, bir wagt aýdylyp-golan, soňam wagtyň geçmegi bilen undulan sözler ýaň berip gitdi...

–Dursun, dogan, sen, ýaşyp barýan Gün kimin git-gide solýaň-la. Juwanlykdan ara açmankaň soldun-la? – Doýduk eltisine dözümsiz garady. – Gylyksyz är bilen sürülen ömürde maza ýok bolarly.

Dursun birbada dil ýärmady. Onuň ýüzüne düşengasynlar çuňaldy. Yöne, zenan eltisine gahar etmeýärdi. Doýdugyň ýüregi sapdy. Bu gürrüňi ol eltisini örtemek üçin agtarmandy. Dursuny ynjadýan, onuň ýüregini oda cirkizýän zat başgady. Ol bagty oňan zenan kimin başyny dik tutup gezmegi başarıýardy. Eradasynam saklaýardy. Onuň kalbyndaky harasady duýyan ýokdy. Yöne, görküňe, durkuňa wagtyndan öň talaň salynsa welin... ony dostuňdanam, duşmanyňdanam gizläp bolmajak eken.

Dursun tukat dillendi:

–Ýazgytdyr-da, dogan. Ýazgytdan-kysmatdan sowlan ýok. Menem sowuljak bolmadym. Kaýyl boldum.

—Gül ömrümi köýdürdim diýsene.

—Zenanyň ömrünüň barja manysy göwün söýen ärli bolmakdamyka? —Dursun Doýdugyň ýüzüne täsirli garady. —Il deňinde öýüň-ojagyň bolsa. Ogluň-gyzyň direnişip dursa. Bular aýal üçin pes bagt däl ahyryn. Onsoňam, dokuzy düzüw barmy näme?

—Ah, dogan, gylyksyz är ol bagtyň tagamyny bildirmez. Ýüregiň ýanyp durandygyny bilyän-le.

—Ýüregim ýanyp dur. Ol aýdýanyň çyn. Ýone, gursagym ýalynly diýip, abat ojagymy ýumraýynmy? Öz ýamanymy kişiniň ýagşysyna çalşaýynmy? Ýa ýüregimdäki ody söndürjek diýip, haýa-şerimden ätläýinmi? Men ene ahyryn! Ogul-gyzyň hatyrasyna zenanlyk hyjuwymy-duýgymy pida edip bilmesem, menden ene bolaromy? Maňa nesip etmedik eşretiňogluma-gyzyma nesip edenini görsem maňa bes. Ondan uly bagty küýsejegem däl.

—Belki, nesip edäýedi-dä! Ýone, dogan, ogluň bir atasyndan ejaply bolsun-da.

—Waý, gyz, o näme diýdigiň bolaýdy?

Doýduk darykmady. Sesini peseldip dowam etdi!

—Sen äriňaýal-gyza seredişem bir uýatsyz. İki gözü göreviňde, ýa göwsüňde. Onuň süňni halal, niýeti düzüwmikä, gyz?

—Niýetimi? —Dursun Doýdugyň ýüzüne ýylgyrypbakdy. — Göwsüňi güjeňläp ýörseň, erkegiň niýeti düzüw bolaromy?

—Toba! —Doýdukburç ýaly gyzardy. — Beý diýmäge neneň diliň barýa, gyz?

—Gyzaryp oturma. Oýun etdim, men. Ynha, ýuwürjiň kyrkdan geçer welin, garran göhert kimin mugyra geler.

—Haý, bilmedim-dä. Süňni haramylar düzelmezmiş.

—Agzyndan haýır açawer, dogan.

Doýduk şonda sesini çykarmandy. Manyly dymypdy. Indi Doýduk weli bolup çykaýdymyka? Belki, Dursun peşeden pil ýasaýandyr. Zenan olary çolasyp ýatyrkalar görenok ahyryn. Gaýyn atadırda, aýtmaly-diýmeli zady bolsa gelniniň öýüne bararam-gaýdaram. Töre geçip, bir käse çay içäýende-de aýyp-syn ederezat ýok.

Dursun uludan demini aldy. Ynjylı pyşyrdady:

—Ýüregim ynjalyk tapanok. Köşeşenok. Bir gabahat işiň bardygyny szyp dur.

Dursun ynjadi. Şonda-da, ol namys jeňine galkynyp bilmez. Zenan muňa basym göz ýetirdi. Onuň tutasdyrjak bolýan odundan ganyň ysy kükäp dur eken. Aýylganç syr açylsa, ýeňiji az bolar. Oňa derek gojuklaryň hataryndan süýjülikli günler göteriler. Ulynyň-kiçiniň depesinde ölüm karkarasy ganat gerer. Ilki bilenem Göwheriň namysyna talaň salnar. Şat gününde-de, namys jeňinde-de gunça gyza tiňkesini dikmejek erkek bolmaz.

Zenan ýüregini bire baglady: ol dymar. Çydamsyz hasratam, näme, kem-kemden onuň ýüregine çöker. Dursunyň duýgusy indi depelenmeli däl ahyryn!

—Ol-a şeýle-le. — Dursun göwünsiz pyşyrdady. — Hasratyny-derdini ýüreginiň teýinde göterip ýören zenan-a köpdür-le. Hudaýym, men şolaryň iňsoňkusy bolaýyn-da!

—Eje, sen kim bilen gürleşip otyrsyň? — Gözher açık gapydan çalasyn ätledi. — Ýanyňda hiç kimem ýok-la. — Gyz ejesine ciňerildi, — Waý, sen aglaýaňammy? Saňa näme boldy? Ýaranokmy? Dursun gyzynyň elinden tutdy-da, gapdalyn daoturtdy. Emma dil ýarmady. Käme diýsin? Keýgim, seň ataň zynakär diýsinmi, ogul-gyzy hatyralamady. Çal başyny ryswa etdi diýsinmi?

Dursun ýüregi üzlen ýaly tisgindi. Zenanyňgözmiň öňünde aýylganç görnüş janlandı. Mergen bagyň çola künjünde Göwheriň üstüne topulýar, ony ösgün otuňüstüne süýreýär...

Ene gyzyny biabraýylykdan goraýan dek, ony hyruç bilen gujaklaýar. Aladaly seslenýär:

— Seň başyň aman bolsa, ejeňe dert-bela ýokuşmaz, gyzym.

Göwher arkan gaýyşdy, ejesiniň gözlerine seretdi:

— Waý, ejemiň aýdýanyny. Sen aglapsyň, Gözüňgyzaryp gidipdir.

Dursun gyzyna siňnitli garady. Haýran galdy. Içini gepletdi:

— Iki aýakly iki günde diýenleri-dä. Ýap-ýaňyja-da mana düşmez gyzjagazdy bi. Eýýäm oglanlykdan saýlanyp barýa. —Dursun Göwheriň şar gara saçlaryny sypady. — Saçy örüme gelipdir. Bosagamyň agzyny sübselänlerinem duýman galaryn...

Ene mamlady. Daragt boýny alsa, ilki bagban duýýar. Gyzyň boýy ýetse, il-gün biler. Dogran ene gappsy açylanda aňar...

Gül parasy ýaly gyza atasynyň kösti ýetäýse, nädip bolarka? Bu pikir enäniň tenine neşder bolup batdy ýöne, ol öz ünjüsini

bildirmedi. Gyzny ynjalmaga howlukdy.

—Ejeň indi garry aýaldyr-da, Göwherim. Begense-de aglar, gynansa-da.

—Waý, ejemi! Begenen adam aglamaz. Güler-ä ol.

—Ýasyň bir çene baransoň, begenjiň-gynanjyň gatyşar gider. Adamzadyňky şeýledir, gyzym.

Göwher ejesiniň sözlerinde hile gatanjy bardyr öýtmedi.

Dursun gobsundy:

—Gyzym, men oturmaýyn. Kakana çay goýaýyn. Basym geler ol.

—Kakam atyny münüp gitdi ahyryn.

— Gitdi? Nirä gitdi?

— Yüz-ä şahere tarapdy.

Dursunyň ýumşan damarlary täzeden tow aldy.

(dowamy bar)... Romanlar